

[Krag.]

Bemærkninger, er det os uforstaaeligt, at den højtærede Minister ikke i sit almindelige Udligningsforslag medtager Hovedstadskommunerne i deres nuværende skattemæssige Tilstand. Hvorfor, spørger jeg — jeg haaber at faa Svar —, skal den storkøbenhavnske Udligning først foregaa? (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det skal den ikke). Det maa dog antages, vi har i lang Tid ikke hørt noget til den almindelige Udligning, i hvert Tilfælde den skal foregaa isoleret og for sig, hvorefter disse Kommuner i den ændrede Tilstand gaar ind i den almindelige kommunale Udligning, hvis den gennemføres. Og jeg maa spørge: hvad er Aarsagen dertil?

Jeg kan jo se af dette Forslag, som vi her behandler, og de Oplysninger, som ledsager det, og af Forslaget til den almindelige kommunale Udligning, at det Beløb, som Københavns Kommune skal tilsvare, naar den almindelige Udligning gennemføres — det er ca. 10 Mill. Kr. —, indvinder København ved den specielle Udligning her, saaledes at hvad den selv skal yde, har den i Forvejen faaet andetsteds fra, og saa kan København altsaa fortsat, saaledes som Tilfældet er, selv om vi saamænd herinde har meget høje Skatter og en meget tungt virkende Rateskala, hvad heller ikke det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen vil benægte, selv om han ryster paa Hovedet, alligevel fremtidig forblive Skattely for det øvrige Land. Jeg kan nok se, at dette vil blive Resultatet, og derfor kan jeg godt forstaa den almindelige Interesse i Flertallet i Kommunalbestyrelsen, som er rigelig repræsenteret i denne Sal, for den særlige Udlignings Gennemførelse.

Vi erkender, at Udligning mellem Kommunerne skattemæssigt bør tilvejebringes, og har krævet den tilvejebragt ad den Vej, jeg har omtalt, og som gaar gennem Statens Overtagelse af betydelige kommunale Udgifter til Lettelse af det samlede Skattetryk, og derefter Udligning gennem en Statsindkomstskat, som falder paa alle i Forhold til deres Bæreevne. Men Ministeren vil gaa en anden Vej, og at gaa det Ærinde — det, som det socialdemokratiske Flertal i Københavns Kommune her kræver gaaet —, kan vi ikke tjene de Herrer i.

Derfor gentager jeg: Lad disse tre Hovedstadskommuner gaa ind i en almindelig Udligning i Lighed med de øvrige Kommuner her i Landet, lad det Beløb, som fremkommer gennem den almindelige Udligningslovgivning, blive fastslaaet, og lad os saa se, om der bliver Anledning til

særlig Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte. Viser det sig, at det er ønskeligt og nødvendigt for at fjerne disse to Kommuners Karakter af Skattely i Forhold til København, er vi naturligvis villige til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk mente, at de Forslag, vi her har stillet, og den Undersøgelse, vi har krævet foretaget, tilsigter at forhale hele denne Sag, at vi var en Slags Micawbere, som gik rundt og haabede paa, at et eller andet skulde vise sig i det Tidsrum. Nej, det er aldeles ikke Tilfældet; det forventer vi ikke, jeg ved ikke, hvor det skulde komme fra. Derfor har vi ogsaa i vores Ændringsforslag udtalt, at en saadan yderligere Udligning mellem Hovedstadskommunerne paa Basis af en eventuel Gennemførelse af den foreslaaede almindelige Udligning skal have tilbagevirkende Kraft til den 1. April 1937, saaledes at intet som helst gaar til Spilde for Københavns Kommune gennem den Ventetid, som vi saaledes kræver til nærmere Undersøgelse af det hele.

Jeg skal dermed tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, som vi har stillet under Nr. 2, og fraraade de af Regeringspartierne stillede og af den højtærede Indenrigsminister tiltraadte Ændringsforslag.

Christmas Møller: De to Ændringsforslag, der er stillet af de to Mindretal under Nr. 1 og Nr. 2, er i mange Henseender sammenfaldende. Derfor vil man kunne forstaa, at det er ensartede Betragtninger, som hos de to Mindretal har gjort sig gældende med Hensyn til den Stilling, man skulde indtage over for dette Lovforslag. Jeg kan for saa vidt med Hensyn til selve den Stilling, vi vil indtage, henvisne til de Bemærkninger, der fra min Side faldt baade ved første Behandling og første Gang — nemlig i forrige Rigsdagssamling —, da dette Lovforslag var fremsat.

Vi har i vor Mindretalsbetænkning givet Udtryk for, at vi ikke vilde bestride, at der med de forskelligartede Forhold, der er for de tre Hovedstadskommuners Vedkommende, kunde være økonomiske Forhold dem imellem, som burde rettes. Men vi har i Udvalget med meget stor Styrke hævdet det Synspunkt, at det vilde være naturligt og rimeligt, at man *samtidig* foretog Undersøgelsen af hele dette Spørgsmaal og af Spørgsmaalet om den almindelige Udligning i Landet, hvorved vi ogsaa har hævdet det Synspunkt, at det, det gjaldt